

Druga stranka u postupku: Slovenský futbalový zväz

Prethodna pitanja

1. Može li se smatrati da je u skladu s ciljem članka 47., posebno s njegovim stavkom 1. točkom (a) i stavkom 4., Direktive 2004/18/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javn[o]j [nabavi] uslug[a], način postupanja nacionalnog tijela koje je u okviru postupka javne nabave za ugovor u vrijednosti procijenjenoj na 3 milijuna eura, zaključilo da ponuditelj ne zadovoljava kriterije iz poziva na nadmetanje u pogledu ekonomske i financijske sposobnosti, iako je iz pisane izjave koju je dostavio taj ponuditelj i informacije dobivene od banke proizlazilo da dotični ponuditelj može dobiti posebni nenamjenski bankovni kredit čiji iznos prelazi vrijednost ugovora?
2. Može li okolnost da banka koja posluje na tržištu bankovnih usluga države članice, u izjavi kojom se obvezala odobriti kredit uvjetuje davanje financijskih sredstava ispunjavanjem uvjeta predviđenih ugovorom o kreditu koji nisu bili točno specificirani u trenutku provođenja postupka javne nabave, biti opravdani razlog zbog čega ponuditelj ne može predočiti dokumente koje traži javni naručitelj u smislu članka 47. stavka 5. spomenute Direktive 2004/18/EZ, odnosno može li se u tom slučaju vlastita ekonomska i financijska sposobnost dokazati pisanom izjavom kojom se potvrđuje da je iznos kredita koji mu banka odobrava dostatan za navedenu svrhu?
3. U kontekstu sudskog preispitivanja odluke nacionalnog tijela za javnu nabavu o isključenju ponuditelja, može li se okolnost da je odabrani ponuditelj već gotovo u potpunosti izvršio razne ugovore, smatrati objektivnom preprekom zbog koje nacionalni sud ne može postupiti u skladu s odredbom članka 47. stavaka 1. i 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u vezi s člankom 1. stavkom 1. i člankom 2. stavcima 3., 6., 7. i 8. Direktive Vijeća 89/665/EEZ ⁽²⁾ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima?

⁽¹⁾ (SL L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

⁽²⁾ (SL L 395, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3.)

Žalba koju je 11. veljače 2016. podnio Hewlett Packard Development Company LP protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 3. prosinca 2015. u predmetu T-628/14: Hewlett Packard Development Company protiv EUIPO-a

(Predmet C-77/16 P)

(2016/C 270/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Hewlett Packard Development Company LP (zastupnici: T. Raab, *Rechtsanwalt*, H. Lauf, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalba je rješenjem Suda (deseto vijeće) od 26. svibnja 2016. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. veljače 2016. uputio Østre Landsret (Danska) – N Luxembourg 1 protiv Skatteministeriet

(Predmet C-115/16)

(2016/C 270/28)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: N Luxembourg 1

Tuženik: Skatteministeriet

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 1. Direktive 2003/49/EZ ⁽¹⁾, u vezi s njezinim člankom 1. stavkom 4., tumačiti na način da je društvo rezident u državi članici obuhvaćenoj člankom 3. te direktive koje kao u konkretnom slučaju dobiva kamate od društva kćeri iz druge države članice stvarni vlasnik tih kamata u smislu te direktive?
  - 1.1. Treba li pojam stvarnog vlasnika iz članka 1. stavka 1. Direktive 2003/49/EZ, u vezi s njezinim člankom 1. stavkom 4., tumačiti u skladu s odgovarajućim pojmom iz članka 11. predložka porezne konvencije OECD-a iz 1977. godine?
  - 1.2. Ako je odgovor na pitanje 1.1. potvrđan, treba li onda taj koncept tumačiti isključivo u svjetlu komentara na članak 11. predložka porezne konvencije OECD-a (stavak 8.) iz 1977. ili tumačenjem mogu biti obuhvaćeni i naknadni komentari, uključujući dodatke iz 2003. u vezi s intermedijarnim društvima (stavak 10.1., bivši stavak 8.1.) te dodatke iz 2004. u pogledu „ugovornih ili pravnih obveza” (stavak 10. podstavak 2.)?
  - 1.3. Ako se komentari iz 2003. mogu ugraditi u tumačenje, je li preduvjet za to da se društvo ne smatra stvarnim vlasnikom u smislu Direktive 2003/49/EZ to da je konkretno došlo do prijenosa sredstava na one osobe koje država članica u kojoj je isplatitelj kamata rezident smatra stvarnim vlasnicima kamata o kojima je riječ i ako da, je li dodatan preduvjet to da se konkretan prijenos odvio nedugo nakon isplate kamata i/ili izvršio u obliku isplate kamata?
    - 1.3.1. Od kakve bi važnosti u vezi s time bilo to da se za zajam koristi vlasnički kapital, da se kamate o kojima je riječ pribroje glavnici (kapitalizirane kamate), da je primatelj kamata naknadno izvršio prijenos unutar grupe na svoje matično društvo koje je rezident u istoj državi kako bi u skladu s mjerodavnim pravilima u predmetnoj državi zaradu prilagodio u porezne svrhe, da se predmetne kamate naknadno prenesu u vlasnički kapital društva zajmoprimca, da je primatelj kamata imao ugovornu ili pravnu obvezu prenijeti kamate na drugu osobu i da su većina osoba koje država u kojoj je osoba koja plaća kamate rezident smatra „stvarnim vlasnicima” kamata rezidenti u drugim državama članicama ili drugim državama s kojima je Danska sklopila konvenciju o sprječavanju dvostrukog oporezivanja, tako da na temelju toga u danskom poreznom zakonodavstvu ne bi postojala osnova za porez po odbitku da su te osobe zajmodavci i prema tome izravno dobivaju kamate?
  - 1.4. Od kakve bi važnosti za ocjenu pitanja treba li se primatelja kamata smatrati stvarnim vlasnikom u smislu Direktive bilo to da sud koji je uputio zahtjev, nakon što je utvrdio činjenice u slučaju, zaključi da primatelj – koji nije bio ugovorno ili pravno obvezan primljene kamate prenijeti na drugu osobu – nije imao „puno” pravo na „korištenje i uporabu” kamata kao što se to navodi u komentarima iz 2014. o predlošku porezne konvencije OECD-a iz 1977. godine?
2. Podrazumijeva li to što se država članica poziva na članak 5. stavak 1. o primjeni nacionalnih odredbi za sprječavanje prijevara ili zloraba iz te direktive ili na njezin članak 5. stavak 2. da je predmetna država članica donijela posebne nacionalne odredbe kojima se provodi članak 5. te direktive ili da nacionalno pravo sadržava opće odredbe ili načela o prijevari, zlorabi i utaji poreza koji se mogu tumačiti u skladu s člankom 5.?

- 2.1. Ako je odgovor na 2. pitanje potvrđan, može li se stavak 2. podstavak 2. točka (d) Zakona o porezu na dobit, u kojem se propisuje da djelomično oporezivanje dohotka od kamata ne uključuje „kamate oslobođene od poreza” (...) u skladu s Direktivom 2003/49/EZ o zajedničkom sustavu oporezivanja isplate kamata i licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica, tada smatrati posebnom nacionalnom odredbom kako se navodi u članku 5. te direktive?
3. Je li odredba konvencije o sprječavanju dvostrukog oporezivanja kojoj su dvije države članice pristupile i koja je sastavljena u skladu s predloškom porezne konvencije OECD-a, prema kojoj oporezivanje kamata ovisi o tome smatra li se primatelj kamata stvarnim vlasnikom kamata, konvencijska odredba za sprječavanje zlorabita obuhvaćena člankom 5. te direktive?
4. Je li prema Direktivi 2003/49/EZ riječ o zlorabi itd. ako su u državi članici u kojoj je isplatitelj kamata rezident porezni odbici za kamate dozvoljeni, dok se u državi članici u kojoj je primatelj kamata rezident kamate ne oporezuju?
5. Je li država članica koja ne želi priznati da je društvo u drugoj državi članici stvarni vlasnik kamata i tvrdi da je društvo u drugoj državi članici tzv. fiktivno intermedijacijsko društvo na temelju Direktive 2003/49/EZ ili članka 10. UEZ-a u tom slučaju obvezna navesti koga ta država članica smatra stvarnim vlasnikom?
6. Ako se za društvo koje je rezident u državi članici (matično društvo) konkretno smatra da u skladu s Direktivom 2003/49/EZ nije oslobođeno od poreza po odbitku na kamate dobivene od društva koje je rezident u drugoj državi članici (društvo kći), a matično društvo iz potonje države članice smatra se djelomično oporezivim za kamate u toj državi članici, je li protivno članku 43. UEZ-a, u vezi s člankom 48. UEZ-a, zakonodavstvo na temelju kojega ta država članica od društva koje je obvezno primjenjivati porez po odbitku (društvo kći) zahtijeva da u slučaju zakašnjelog plaćanja poreza po odbitku plaća zatezne kamate po višim stopama od stopa koje država članica primjenjuje na porez na dobit (uključujući prihode od kamata) za društva koja su rezidenti u istoj državi članici?
7. Ako se za društvo koje je rezident u državi članici (matično društvo) konkretno smatra da u skladu s Direktivom 2003/49/EZ nije oslobođeno od poreza po odbitku na kamate dobivene od društva koje je rezident u drugoj državi članici (društvo kći), a matično društvo iz potonje države članice smatra se poreznim obveznikom koji je djelomično oporeziv za te kamate u toj državi članici, je li protivno članku 43. UEZ-a, u vezi s člankom 48. UEZ-a (podredno člankom 56. UEZ-a), u cijelosti ili zasebno, zakonodavstvo na temelju kojega:
- (a) potonja država članica od osobe koja plaća kamate zahtijeva da te kamate oporezuje po odbitku i da snosi odgovornost ako to ne učini, s obzirom na to da takva obveza oporezivanja po odbitku ne postoji ako je primatelj kamata rezident u toj državi članici;
- (b) matično društvo u potonjoj državi članici ne bi bilo obvezno uplatiti predujam poreza na dobit tijekom prve dvije porezne godine, nego bi porez na dobit počelo plaćati puno kasnije od datuma dospijeaća poreza po odbitku?

Od Suda Europske unije traži se da odgovor na pitanje 6. uvrsti u svoj odgovor na pitanje 7.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2003/49/EZ od 3. lipnja 2003. o zajedničkom sustavu oporezivanja isplate kamata i licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica (SL 2003. L 157, str. 49.) [neslužbeni prijevod]